

Ki is a tanítómester? – Gyermeknap szerepcsere

Szöveg: Szűcs Anikó, fotó: Förster Tamás
2021. máj. 30. 10:00
Kisgyermeket nevelünk

Hálásak a jó élményekért, ám ha nem érzik magukat komfortosan egy helyzetben, akkor nem udvariaskodnak. Feltétel nélkül szeretnek, kötnek barátságot és állnak ki egymás mellett. Felnőtteket megszégyenítő módon tudnak küzdeni: sportolóként a még jobb eredményekért, ha pedig egy betegséggel harcolnak, akkor tűzön-vízen át a gyógyulásért. Elfogadásból, empátiából és összetartásból is példát vehetünk róluk – és még sorolhatnánk, mi mindenre tanítanak bennünket a gyerekek...

Gyermeknap alkalmából olyan emberekkel beszélgettünk, akik a családi helyzetükből, vagy éppen a hivatásukból adódóan sok csemete között élnek és töltik a mindennapjaikat. Egy ismert és népszerű zenészt, egy ötgyermekes édesanyát, egy nemzetközi hírű gyermekszívsebészt, egy önkéntesként is tevékenykedő pedagógust és egy elhivatott edzőt kérdeztünk arról: mi mindent tanítanak nekünk a gyerekek?

„Nem lehet őket átverni”

Habár az idén 45 éves 100 Folk Celsius együttes annak idején vérbeli countryzenekarként indult és hódította meg a közönséget világszerte, itthon főként gyerekeknek szóló dalaikkal váltak ismertté és népszerűvé. A nagy áttörést az 1984-ben megjelent és több mint 300 ezer példányban elkelt Paff, a bűvös sárkány című album hozta meg számukra, majd két évre rá a Nagy ho-ho-ho horgász-szal folytatódott a csapat sikersorozata...

– Egy idő után már több gyerekbulira hívtak minket, mint felnőtteknek szólóra –
idézi fel a bő 3 évtizedes emlékeket Littvay Imre, a zenekar vezetője. – Mára pedig

már családi zenekar lettünk, a fellépéseinken a nagymama, a szülők, meg a gyerekek együtt éneklük a nótákat.

Amikor azt kérdezem Imrétől, hogy milyen gyerekközönségnek zenélni, elmosolyodik.

– Számunkra ez egy komoly tanulási folyamat volt, mert az elődeinktől többnyire azt láttuk, hogy gügyögős műsorokat készítettek, amiben mi nem voltunk jók. Mi az első perctől kezdve felnőttként kezeltük a gyerekeket, mondván, ők nem hülyék, csak kicsik... Ez azt jelentette, hogy a koncerteken ugyanúgy fellépőruhát húztunk, ugyanúgy készültünk a négyszólamú vokálra, ugyanolyan nehéz elemeket tettünk be a dalokba, mintha felnőtteknek játszanánk, a különbség csak annyi volt, hogy nem szerelemről énekeltünk, hanem Paffról, Miki manóról, meg a Túró Rudiról...

– Amikor gyerekeknek játszunk a színpadon, az igazi feladat, mert a figyelmüket végig le kell kötni – *teszi hozzá Imre.* – A gyerekek ugyanis nem udvariasak, ők rögtön jelzik, ha unatkoznak: felállnak, jönnek-mennek, beszélgetnek, kiabálnak. Megtanítják az előadót arra, hogy a gyerekebulikon teljesíteni kell, ott nincs mese, nem állhatunk ki úgy a színpadra, hogy majd odateszünk nekik valamit, mert azt ők nem fogják szeretni. Nem lehet a kicsiket átverni, és ilyen szempontból nehezebb nekik játszani. Ugyanakkor mivel nem a kulturális intelligenciájuk befolyásolja őket, hanem az érzelmeik, ezért ami a szívükön, az a reakcióikon, tehát ha nem tetszik nekik, amit látnak-hallanak, akkor kiabálnak, ha pedig élvezik a bulit, akkor örülnek, tapsolnak, velünk énekelnek...

„Működik a testvéri cinkosságuk”

Dr. Mateisz Erzsébet ötgyermekes édesanya már kislány korában úgy tervezte, ha majd családot alapít, akkor sok gyermeket szeretne.

– Amikor a férjemmel egymásra találtunk és én elmondtam neki a terveimet, ő abszolút partner volt ebben – *meséli a doktornő.* – Eredetileg 4 gyermeket terveztünk, de aztán olyan nagy örömet leltünk bennük, hogy úgy döntöttünk, belefér még egy baba.

A legidősebb gyermek, Berci szeptemberben lesz 14 éves, Bori 1 évvel fiatalabb nála, Juli 7 esztendőös lesz hamarosan, Rozi 5 éves, a család legifjabb tagja, Frici pedig 3 hónapos.

– A piciért mindenki rajong, bár Rozi eleinte egy kicsit zokon vette, hogy a kisöccse születésével ő kiesett a legkisebb gyerek-szerepből, de aztán megbékélt azzal a ténnyel, hogy így viszont Fricinek ő a legfiatalabb testvére. Juli pedig láthatóan örül annak, hogy neki most már van bátyja, nővére, húga, meg öccse is, úgyhogy középső gyerekként ő különösen elégedett ezzel a „leosztással”.

– A gyerekek szeretik ezt a helyzetet, a nagyobbak mintha még menőnek is tartanák, hogy ilyen sokan vannak testvérek. Természetesen előfordulnak viták, civakodások, nézeteltérések közöttük, de másokkal szemben mindig kiállnak egymás mellett. A testvéri szövetség és cinkosság jól működik közöttük.

– Szeretem figyelni, ahogy fejlődnek, formálódik a gondolkodásuk, változik a viselkedésük, számomra nagyon érdekes látni és elfogadni azt is, hogy mindegyikük külön személyiség – *mondja az ötgyermekes édesanya.* – A családi ünnepeink mindig nagyon szeretetteljes hangulatban telnek, ráadásul nálunk a gyerekek készülnek a házassági évfordulóinkra is: olyankor ajándékkal, többnyire egy szívecskés lappal kedveskednek nekünk.

„Meglepő huszárvágásokra képesek”

Dr. Prodán Zsolt, a Gottsegen György Országos Kardiológiai Intézet Gyermekszív Központjának szívsebész főorvosa több mint három évtizede gyógyít szívbeteg gyermekeket. Az elhivatott szakember vélhetően részben orvos édesapjától örökölte a kicsik iránti elkötelezettségét.

– Édesapáméknál a fül-orr-gége osztályon volt két gyermek kórterem, és azt láttam apámon, hogy neki azok a kedvenc helyei – *meséli a gyermekszívsebész.* – Szívesen időzött a kicsik között, mert a gyerekeknek mindig megvan az a friss tekintete és az a szabad gondolkodása, ami számunkra folyamatosan példaként szolgál arra, hogy miként kell megküzdeni a problémákkal.

– Nyilvánvalóan azt gondoljuk, hogy a gyerek törekeny és mindig szülői védelemre szorul, de aki sok időt tölt közöttük, az látja azt is: ha a gyerekek megértik, miről van szó, akkor mérhetetlen bátorságot tudnak tanúsítani, és a maguk néha egyszerű látásmódjával bizonyos bonyolult kérdésekben olyan huszárvágásokat képesek végrehajtani, amivel minden nap meglepetéseket okoznak nekünk. Ez egy ilyen varázslatos világ, és ezért nagyon jó bejönni egy olyan intézménybe, ahol minden nap ilyen gyereksereg vár. A küzdeni akarásuk, a kitartásuk a mai napig elkápráztat, az, hogy ha ők szeretnének valamit, akkor azt tűzön-vízen át szeretnék elérni. Nálunk a kórházban ez azt jelenti, hogy tűzön-vízen át meg akarnak gyógyulni. A kamaszoknál már bonyolultabb a helyzet, mert ahogy megindul náluk a felnőtté válás folyamata, ők elveszítik ezt a gyermeki tisztaságot, de a kisgyerekeknél az élet nagy kérdései nagyon egyszerűen vetődnek föl.

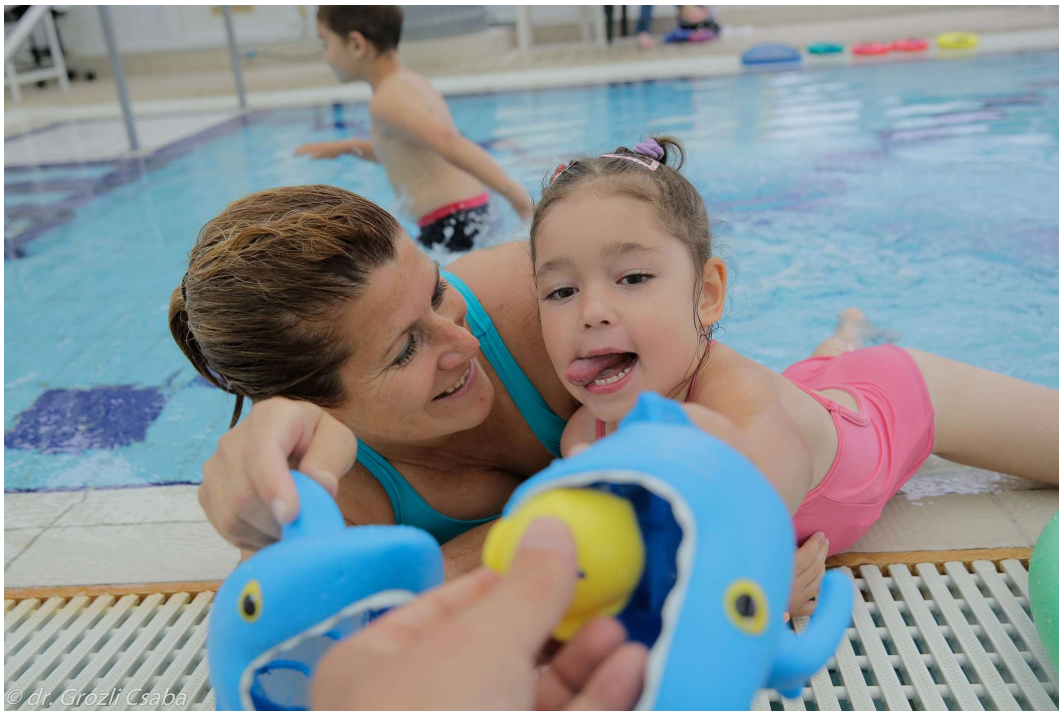

– Óriási bulik is vannak nálunk – *újságolja Prodán doktor* –, például, amikor bejönnek a bohócdoktorok és elkezdenek zenélni, olyankor az egész kórterem tánca perdül, és azok nagyon megejtő pillanatok. A kis páciensek között nagy szép kapcsolatok alakulnak ki a sorsközösség által, a kórház falai között életre szóló barátságok szövődnek. Számomra ez egy búvóhely a felnőtt világ előtt, és én mindig szívesen bújok be a gyerekek nyújtotta menedékbe.

„Engem is megszélidítettek”

Szendi-Káldi Mónika a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért önkénteseként 2003 óta tevékenykedik a szervezet Mi is nyaralunk! nevű egyhetes élményterápiás táborában, ahol a szervátültetett, illetve a transzplantációra váró gyerekek pihenhetnek a szüleikkel és az egészséges testvéreikkel együtt a Balaton partján.

– Ha nem ismerném a gyerekeket és nem tudnám, ki a transzplantált köztük és ki nem az, a srácok elevenségét, mozgékonyágát látva egyáltalán nem gondolnám, hogy sokan közülük súlyos és gyakran hosszú éveket tartó betegség után, egy vagy akár több szervátültetésnek köszönhetően élhetnek újra teljes értékű életet. Ebben a táborban mindenki elfeledkezik a problémájáról. Az, hogy a gyerekek együtt lehetnek a sorstársaikkal, sokat segít nekik abban, hogy könnyebben feldolgozzák a velük történeteket.

Móni hozzáteszi, a férjével, aki maga is kétszeres vesetranszplantált, testnevelőtanárokként ők a sportprogramokért felelősek a, ezen belül az úszásoktatás a fő profiljuk a táborban.

– A gyerekeknek köszönhetően az elmúlt jó pár év alatt sokat szelídültem, olyan értelemben, hogy korábban sokkal szigorúbb voltam, jobban ragaszkodtam a szabályok betartásához – *meséli*. – Az idők során, ahogy fokozatosan megismertem a táborozók történeteit és azt, hogy milyen megpróbáltatásokon mentek keresztül az ottani gyerekek, engedékenyebb lettem.

– Amit még mindenképpen tanulni lehet és érdemes a gyerekektől, az az elfogadás. Példaértékű az is, ahogyan ők bánnak egymással, ahogy törődnek a

sorstársaikkal, és tanulni lehet tőlük azt a szeretetet is, amivel egymás felé fordulnak. Mindennek a jó oldalát nézik, mindenből megpróbálják a legtöbbet kihozni. Ebben a táborban mindenki mosolyog, mindenki boldog... A legfontosabb, amit tőlük kapok, az az életöröm. Ezúton is üzenem az összes táborozónak: „Köszönöm nektek, gyerekek, hogy veletek lehetek ennyi éven keresztül, és hogy ilyen sok élményt adtok, mert nekem ez elmondhatatlanul sokat jelent!

„Folyamatos megújulásra késztetnek”

Visontai Balázs a Baluswim Úszóiskola vezetőjeként, valamint a BALU Sport Egyesület elnökhelyetteseként már 2 és fél évtizede munkálkodik azon, hogy minél több gyerekekkel ismertesse és szerettesse meg az úszást. Edzőként méltán lehet büszke arra is, hogy növendékei között országos bajnok és korosztályos világbajnok is akad.

– Amikor 2014-ben elindítottuk az öttusa versenyszakosztályunkat, kezdettől fogva az a cél vezérelt, hogy a sport örömforrásként jelenjen meg a gyerekek életében – *meséli Balázs*. – A mai napig, ha részt veszünk egy versenyen, ott mindig a Balu SE a legvidámabb csapat. Büszke vagyok rájuk, amiért elszántan

küzdenek és edzenek az eredményekért, és azért, hogy minél többször és minél többet javítsanak a saját addigi legjobb idejükön.

Balázs szerint a növendékei egy kimondottan összetartó közösségben dolgoznak.

– Hogy mi mindent tanulhatunk tőlük? A feltétlen szeretetet, barátságot, egymás felé fordulást mindenképpen, amivel valódi közösséget tudnak alkotni. Ez példaértékű, és jó ennek a részesének lenni. A növendékeim a pandémia alatt is nagyon vágytak egymás társaságára, és mivel ebben kivételezett helyzetben voltak, merthogy versenyzőként lejárhattak edzeni, amennyit csak lehetett, együtt voltak. Ameddig még csak online kondizhattak, addig is mindenki lelkesen edzett a képernyő előtt, hogy legalább ott lássák egymást.

– A velük való munka engem is folyamatosan megújulásra készítet – *jegyzi meg Balázs.* – Edzőként és oktatóként egyaránt elkerülhetetlen, hogy rutinfeladatokban gondolkodjam, vannak jól bevált módszerek, sémák, mondatok, amiket rendre örömmel vetek be, de folyamatosan szükséges megújulnom, újabb és újabb ötletekkel, trükkökkel kell előállnom, új közlési módokat, csatornákat találnom, hogy az információt a megfelelő módon juttathassam el a srácokhoz...

– A gyerekek társasága számomra felüdülést jelent: ha netán rossz(abb) passzban vagyok, mindig erőt merítek a srácokból.

(fotó: privát, Őszi Szilvia)

További érdekes interjúkat olvashat: